

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 25 เทศกาลธรรมดาปี A

(วันที่ 24 กันยายน ค.ศ. 2017)

พี่น้องที่รักบางคนที่ได้ฟังอุปมาในพระวรสารวันนี้ อาจคิดว่าไม่ยุติธรรมเลยที่คนทำงานนานไม่เท่ากัน กลับได้ค่าจ้างเท่ากัน แต่ถ้าเราพิจารณาดูดีๆ เราจะพบว่าเจ้าของสวนไม่ได้ประพฤติดมิตความยุติธรรมต่อใครทั้งสิ้น คนงานกลุ่มที่ทำงานตั้งแต่เช้าตรู่ได้รับค่าจ้างตามที่ได้ตกลงกันไว้ นั่นคือ คนละหนึ่งเหรียญซึ่งเป็นค่าแรงต่อวันที่ถือปฏิบัติกันในสมัยนั้น พวกเขาได้รับค่าจ้างอย่างยุติธรรมแล้ว แต่ปัญหาเกิดขึ้น เมื่อพวกเขาพบว่าคนงานกลุ่มอื่นที่ไม่ได้ทำงานเต็มวัน ได้รับค่าจ้างเต็มวันเหมือนพวกเขาด้วย พวกเขาจึงรู้สึกไม่พอใจและคิดว่าตนเองสมควรได้รับค่าแรงเพิ่มขึ้นเพราะทำงานนานกว่า แต่ตามความยุติธรรมแล้ว พวกเขาไม่มีสิทธิเรียกร้องเช่นนั้น เพราะเจ้าของสวนได้จ่ายค่าจ้างตามที่ได้ตกลงไว้ทุกอย่าง สาเหตุที่แท้จริงของความไม่พอใจของพวกเขาอยู่ในความพูดของเจ้าของสวนที่ว่า **“ท่าน อิจฉาริษยา เพราะฉันใจดีหรือไม่?”** (มธ20:15)

เจ้าของสวนไม่เพียงแต่เป็นคนยุติธรรมเท่านั้น แต่ท่านยังเป็นคนใจดีด้วย ท่านมีความยุติธรรมต่อคนงานกลุ่มแรกและท่านใจดีต่อคนงานกลุ่มที่มาทำงานทีหลัง เจ้าของสวนทราบดีว่าคนงานกลุ่มแรกจะมีเงินเพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในครอบครัวอีกหนึ่งวัน แต่ท่านรู้สึกกังวลใจว่าครอบครัวของคนงานกลุ่มหลังจะดำเนินชีวิตต่อไปได้อย่างไร ถ้าพวกเขากลับไปหาภรรยาและลูกๆ โดยมีเงินไม่พอสำหรับค่าใช้จ่ายในวันต่อไป เราจะเห็นได้ว่าสิ่งที่เจ้าของสวนทำไม่ใช่เป็นการกระทำตามอำเภอใจอย่างไร้เหตุผล แต่เป็นการกระทำที่มีแรงจูงใจมาจากความสงสารคนงานที่ยากจนเหล่านั้น อย่างไรก็ตาม บางคนอาจไม่เห็นด้วยกับการกระทำของเจ้าของสวน พวกเขาคิดว่ามีบางสิ่งบางอย่างที่ผิดพลาด ปรกติแล้วนายจ้างจะไม่จ่ายค่าจ้างเพราะความสงสาร แต่เขาจะจ่ายตามวุฒิการศึกษาและช่วงเวลาในการทำงาน ถ้านายจ้างคนใดทำเหมือนเจ้าของสวนคนนี้ บางทีคนงานประจำอาจรวมตัวกันประท้วงหยุดงานและเรียกร้องค่าแรงเพิ่มขึ้น ซึ่งอาจเป็นสาเหตุนำไปสู่การปิดกิจการของเขาก็ได้ ในชีวิตจริงหลายสิ่งหลายอย่างไม่ได้ลงเอยง่าย ๆ เหมือนเรื่องราวที่เกิดขึ้นในอุปมาเรื่องนี้ อย่างไรก็ตาม การตระหนักถึงความเป็นจริงนี้ช่วยเราให้เข้าใจบทเรียนที่พระเยซูเจ้าทรงปรารถนาบอกเราได้ดียิ่งขึ้น นั่นคือ มีบางสิ่งบางอย่างที่ผิดพลาด แต่เป็นความผิดพลาดที่เกิดจากการมีขอบเขตจำกัดและความมีใจคับแคบตามประสามนุษย์ของเรา เหมือนที่เราได้ยินพระเจ้าตรัสในบทอ่านแรกวันนี้ว่า **“ความคิดของเราไม่ใช่ความคิดของท่าน ทางของท่านก็ไม่ใช่ทางของเรา...สวรรค์อยู่สูงกว่าแผ่นดินฉันใด ทางของเราก็ออยู่สูงกว่าทางของท่าน และความคิดของเราก็ออยู่เหนือความคิดของท่านฉันนั้น ”** (อสย55:8) ในพระวรสารวันนี้พระเยซูเจ้าทรงบอกเราในทำนองเดียวกันว่า **“พระบิดาเจ้าสวรรค์ของเราทรงเปี่ยมด้วยความเมตตากรุณาและทรงพระทัยดีมากกว่าที่มนุษย์จะสามารถจินตนาการได้”**

บางคนอาจบอกว่าปฏิภิกิริยาของคนงานกลุ่มแรกเป็นเรื่องธรรมชาติ จริงๆ แล้วก็เป็นอย่างนั้น บางทีอาจเป็นเรื่องธรรมชาติมากจนเราแต่ละคนต้องระวังตัว มิฉะนั้นเราอาจกลายเป็นคนหนึ่งที่ยอมรับพระเจ้าเพราะพระทัยดีอันหาขอบเขตมิได้ของพระองค์ เราอาจรู้สึกว่าจะไม่ยุติธรรม เมื่อได้ยินเรื่องราวของคริสตชนบางคนที่ยกเลิกก่อนตาย ทั้งๆ ที่ชีวิตที่ผ่านมาของเขาเหลวแหลก เขาคึกเป็นว่าเล่น แต่เมื่อเขารู้ตัวว่าจะต้องตายแน่ๆ เขามาขอแก้บาปรับศีล ส่วนเราพยายามดำเนินชีวิตเป็นคริสตชนที่ดีตลอดเวลาผ่านความทุกข์ยากลำบากเพราะความเชื่อมากก็มาก แต่แล้วจู่ๆ มีคนบาปมาขอคืนดีกับพระเจ้าสองสามนาทีก่อนจากโลกนี้ไปและเข้าสวรรค์ เหมือนผู้ร้ายคนหนึ่งที่ถูกตรึงกางเขนพร้อมกับพระเยซูเจ้าได้ทำ (เทียบ ลก 23:40-43) ถ้าพระเจ้าทรงปรารภณาแสดงพระทัยดีต่อบุคคลเช่นนี้ นั่นเป็นพระของพระองค์ เราไม่มีสิทธิบ่นหรือต่อว่าพระองค์ ยิ่งกว่านั้น เราไม่ได้สูญเสียอะไรไป พระองค์ไม่ได้เอาสิ่งใดที่ควรเป็นของเราไปจากเราเพื่อให้กับคนอื่น

บางครั้งเราอาจถูกล่อลวงให้รู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจที่เห็นคนทำสิ่งชั่วร้ายในสายตาของเรากลับได้ดี เราทำงานหนัก พยายามเป็นคนดีและทำแต่สิ่งที่ถูกต้องตลอดเวลา ขณะที่บางคนซึ่งดูเหมือนว่าไม่สนใจพระเจ้าหรือคนอื่นเลยนอกจากตัวเอง กลับเจริญรุ่งเรืองและมีทุกสิ่งทุกอย่างที่เขาต้องการ เราอาจคิดว่าเป็นด้านศีลธรรมแล้วเรารู้สึกว่าเขา กระนั้นก็ตามเขากลับก้าวหน้าและดีกว่าเราในด้านการเงินและฐานะทางสังคม บางทีเราอาจไม่เพียงแค่อิจฉาอิจฉาบุคคลประเภทนี้เท่านั้น แต่เราอาจรู้สึกขัดเคืองใจกับการกระทำของพระเจ้าเพราะความเจริญรุ่งเรืองของเขาก็เป็นได้ ถ้าเป็นเช่นนั้น เราต้องเปิดหูของเราและฟังพระเจ้าตรัสกับเราในพระวรสารวันนี้ว่า **“ฉันไม่มีสิทธิใช้เงินของฉันตามที่ฉันพอใจหรือ ทำให้อัจฉริยะเพราะฉันใจดีหรือ?”** (มธ20:15)

มีความจริงอีกประการหนึ่งที่เราไม่ควรมองข้าม นั่นคือ พระเจ้าทรงปฏิบัติต่อเราด้วยความยุติธรรมอย่างเดี๋ยวจึงหรือเปล่า? หรือพระองค์ทรงมีพระทัยดีต่อเราด้วยเช่นกัน? เราเคยถามตนเองใหม่ว่า มีสิ่งไหนบ้างที่เราทำแล้วทำให้เราสมควรได้รับชีวิตนิรันดรในเมืองสวรรค์เป็นรางวัลตามความยุติธรรม? แน่หนอน **“ไม่มี”** แม้ว่าเราจะทำความดีตลอดชีวิตบนโลกนี้ก็ยังไม่มีความพอที่จะได้เข้าเมืองสวรรค์ ชีวิตนิรันดรเป็นของประทานจากพระเจ้าล้วนๆ บรรดานักบุญผู้ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในเมืองสวรรค์ล้วนได้รับรางวัลที่มากกว่าที่พวกเขาสมควรได้รับ พูดอีกอย่างหนึ่งคือ เราทุกคนต่างได้รับอานิสงค์จากพระทัยดีของพระเจ้าด้วยกันทั้งนั้น ดังนั้น เราไม่ควรอิจฉาคนอื่นที่พระเจ้าทรงแสดงพระทัยดีต่อเขาเป็นพิเศษ

พี่น้องที่รัก ทุกวันเราควรขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับพระยุติธรรมของพระองค์ แต่เราต้องไม่ลืมว่าพระองค์ทรงพระทัยดีด้วย และพระทัยดีของพระองค์นั้นยิ่งใหญ่เกินกว่าที่เราจะสามารถจินตนาการได้ สิ่งหนึ่งที่เรควรจำไว้เสมอคือ พระทัยดีของพระเจ้า ไม่ว่าจะใครจะเป็นผู้ได้รับ เป็นบางสิ่งบางอย่างที่เราไม่มีสิทธิที่จะบ่นหรือต่อว่าพระองค์ ตรงกันข้ามเราควรชื่นชมยินดีและสรรเสริญพระองค์สำหรับวิถีทางเร้นลับของพระองค์ที่อยู่เหนือจินตนาการของเราประการนี้ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน